

על שוליות הנגר, נסורת ושבבים

(4) תלמוד בבלי מסכת גיטין דף נח/א

אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו מעשה באדם אחד שנתן עיניו באשת רבו ושוליא דנגרי הוה פעם אחת הוצרך (רבו) ללות אמר לו שגר אשתך אצלי ואלונה שיגר אשתו אצלו שהה עמה שלשה ימים קדם ובא אצלו אמר לו אשתי ששיגרת לך היכן היא אמר לו אני פטרתיה לאלתר ושמעתי שהתינוקות נתעללו בה בדרך אמר לו מה אעשה אמר לו אם אתה שומע לעצתי גרשה אמר לו כתובתה מרובה אמר לו אני אלווך ותן לה כתובתה עמד זה וגרשה הלך הוא ונשאה כיון שהגיע זמנו ולא היה לו לפורעו אמר לו בא ועשה עמי בחובך והיו הם יושבים ואוכלים ושותין והוא היה עומד ומשקה עליהן והיו דמעות נושרות מעיניו ונופלות בכוסיהן ועל אותה שעה נתחתם גזר דין

(1) ספר מיכה פרק ב

(א) הוֹי חֲשָׁבִי אֲנִי וּפְעָלִי רַע עַל מְשֻׁכְּבוֹתֵם בְּאוֹר הַבֶּקֶר יַעֲשׂוּהָ כִּי יֵשׁ לְאֵל יָדָם:

(ב) וְחֲמָדוֹ שְׂדוֹת וְגִזְלוֹ וּבְתִים וְנִשְׂאוֹ וְעִשְׂקוֹ גָּבַר וּבֵיתוֹ וְאִישׁ וְנַחֲלָתוֹ:

פרוש היעב"ץ לגיטין:

מכאן נראה ברור שיש עוון שאינו מפורש ומבואר בשום מקום והוא חמור מאוד ושנוי בעיני המקום יותר מעברות חמורות להעניש הרבים בשבילו בשביל שאין חוששין לו כלל עם היותו מתנגד לשכל והוא מפני שהוא דבר מתמיד. והוא בכלל מה דסני עליך לחבריך לא תעביד.